

dende af fru Lene Espersen eller det, hr. Bendt Bendtsen sagde under åbningsdebatten.

Jeg vil vil godt gentage: Vi ønsker, at indvandreres retskrav på familiesammenføring skal fjernes, så det erstattes af en individuel vurdering. Vi ønsker, at det retskrav, som de factoflygtninge har på at få asylstatus i Danmark, skal fjernes og erstattes af en individuel vurdering, og efter min mening vil et altovervældende flertal af de mennesker, der i dag får asyl efter de facto-reglen, fortsat få det.

Men den store forskel ligger i, at da Danmark stort set er det eneste land i Europa, der har et egentligt retskrav, hvor de andre giver humanitær opholdstilladelse eller »Duldung«, eller hvad de nu kalder det, er det derfor mere attraktivt for en såkaldt de facto-flygtning at søge til Danmark end til et af de øvrige lande. Det er derfor, vi ønsker dette retskrav afskaffet og erstattet af en individuel vurdering. Det har vi fremsat beslutningsforslag om et utal af gange, i hvert fald tre eller fire gange inden for de sidste 6-7 år, og det står også klart og tydeligt beskrevet i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes, det er på en meget interessant måde, hr. Helge Adam Møller forsøger at komme uden om det spørgsmål, jeg stillede før. Nu var fru Pia Kjærsgaard oppe og minde hr. Helge Adam Møller om det endnu en gang, men kan vi ikke bare konstatere, og kan hr. Helge Adam Møller ikke konstatere, at det, det handler om, er, at De Konservative går ud og siger noget til vælgerbefolkningen, men når vi kommer i Folketingssalen, oplever vi noget helt andet? Det, det hele drejer sig om, er om at holde fast i de to sugekopper, der har fat i CD og i Kristeligt Folkeparti, for det er jo dem, man gerne vil i regering med. Man higer efter regeringstaburetter, men når man går ud til vælgerbefolkningen, siger man noget helt, helt andet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, det er pragtfuldt, når der er nogle, der er uenige med mig, men jeg bryder mig ikke om, når folk gang på gang fra denne talerstol fortæller direkte usandheder, og det er det, hr. Christian H. Hansen gør nu.

Jeg synes, hr. Christian H. Hansen skulle sætte sig ned og finde ud af, hvad hr. Christian H. Hansen sagde for 3 minutter siden. Ved den

første korte bemærkning gik hr. Christian H. Hansen op på denne talerstol og sagde, at i den tale, jeg lige havde holdt, havde jeg nævnt nøjagtig de tre ting og var gået ind for de tre ting, der stod i vedtagelsesforslaget fra fru Pia Kjærsgaard. Jeg kan konstatere, at to af tingene omtalte jeg overhovedet ikke. Jeg sagde ikke ét ord i min tale om de facto-flygtninge, og jeg sagde ikke noget om flygtninges familiesammenføringsregler. Intet sagde jeg om det, men alligevel gik hr. Christian H. Hansen herop og sagde, at det var det, jeg havde gjort.

Lad os nu føre debatten på, at nu har jeg sagt, at jeg ikke har sagt noget om det. Jeg har fremhævet klart og tydeligt, at vi ønsker de factoretokravet afskaffet. Det har vi fremsat forslag om mange gange, og vi har i begrundede og omhyggelige bemærkninger redegjort for, på hvilken måde det skal forstås. Det må da være tydeligt selv for hr. Christian H. Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Forespørgslen her har taget udgangspunkt i sommerens debat; det fremgår af forespørgslen titel. Nu er det ganske vist ved at være vinter, og det er måske også lidt betegnende for debattens indhold lige nu.

Det, der rent faktisk skete i sommer, var, at man fik åbnet øjnene for den restriktive praksis, der ligger i udlændingeloven, modsat den sorte vind, der prægede billedet, da man vedtog den i 1998, hvor holdningen i høj grad var, at man skulle begrænse antallet af udlændinge, der kom til Danmark, uanset at de havde hjælp behov. Det har præget loven, og det har også præget administrationen. Men når jeg siger administrationen, vil jeg godt understrege, at vi har ikke nogen opfattelse i SF af, at embedsmændene i administrationen laver politiske beslutninger. Det er ikke deres opgave, og jeg tror heller ikke, de gør det. Vi har ikke indtryk af, at de gør det.

Embedsmændenes opgave er at følge de politiske retningslinjer, der både ligger i loven og helt klart også ligger i bemærkningerne og i de forhandlinger, der foregår. De skal følge ministerens retningslinjer, og ministeren har til opgave at følge den holdning, der ligger i Folketinget. På den måde skulle Folketingets vilje gerne sætte sig igennem i den administrative praksis, og der er ikke noget med, at embedsmændene skal være politiske. Det er klart, når vi har et system, hvor ministeren også har ansvaret for at sikre, at der bliver administreret i